

Ferencváros—Rába ETO 3-3 (2-0)

Győrt emberemlékezet óta nem volt olyan majális-hangulat, mint ezen a verőfényes vasárnap délelőttön. A válogatott Görögország elleni kudarca, a tévéközvetítés ellenére a nagy iparváros már egész héten a Fradi-várás lázában élt. A belépőjegyeket napok alatt elkapták, vasárnap ki sem nyitottak a stadion pénztárai.

A város utcáinak csendjét már a reggeli órákban felverték a zöld-fehérek öltözetbe bújt fővárosi és győri fiatalok rigmusai. Két órával a kezdés előtt a stadion környékén óriási volt a túlekedés. Árások hada szolgált a jókedvű szurkolókat, szóltak a kereplők, a trombiták, vidáman lengtek a zászlókat.

A két csapat öltözőjében már nagyobb volt a feszültség, de mindkét helyen elszánt volt a hangulat. Az elejtett szavakból, az arckifejezésekből kivehető volt, hogy a játékosok mindkét oldalon bizonyítani akarnak, rá akarnak szolgálni a nagyfokú érdeklődésre. Novák Dezső tömören fejtette ki várakozását:

— Alaposan felkészültünk a találkozóra, nem tudom elképzelni, hogy döntelennél rosszabb eredményt érjünk el.

A Rábánál a sérüléssel bajlódó Hannich megpróbálkozott a mozgással, próbarúgásokat végzett, majd játékra jelentkezett. Vezetők, játékosok egyaránt bízták a győzelemben. Akadt olyan játékos is, aki fogadtat ajánlott kétfoldos Rába-győzelemre. A hecc kedvéért belemertünk a fogadásba. Mielőtt a csapatok bevonultak volna, a közönség nagy ovációja közepette az MHSZ egyik sárkányrepülője szállt le a pályára — hozta a mérkőzés labdáját.

Győr, 28 000 néző. Vezető: Divinyi (***) (Jaczina, Huták). FTC: Zsiborás 6 — Szántó 5, Judik 6, Rab 6, Takács 6 — Ebedli 6, Nyilasi 8, Rubold 5 — Szabadi 5, Szokolai 6, Pogány 6, Edző: Novák Dezső.

Rába ETO: Kovács 5 — Csonka 6, Hlgyvik 5, Szijártó 5, Magyar 7 — Hannich 6, Póczik 4, Buresa 6 — Szabó 5, Szentes 5, Hajszán 7, Edző: Verebes József.

Csere: Póczik helyett Szepesi (5) a 37. percben, Szijártó helyett Mile (—) a 65. percben, Ebedli helyett Dózsa (—) a 72. percben, Szokolai helyett Koch (—) a 75. percben.

Gólszerző: Nyilasi a 16. percben, Nyilasi (11-esből) a 28. percben, Szentes a 51. percben, Hannich (11-esből) az 58. percben, Nyilasi (11-esből) a 63. percben, Buresa a 87. percben.

Sárga lap: Szijártó a 23. percben, Ebedli a 41. percben. Szünetarány: 8:5 (4:4) a Rába ETO javára.

Jobban kezdett az FTC

A Ferencváros vezette az első veszélyes támadást, amelynek végén Nyilasi bukott. Pogány szabadrúgása a sorfalról vágódott le. A másik kapunál Szentessel szemben szabálytalankodtak. A 20 m-es szabadrúgásból Szabó a léccel küldte a labdát. Jó iramú volt a játék, nagy becsvágyal küzdtek a csapatok. A Rába játékában több volt a pontatlanság. A folyamatosabb játék FTC fölénybe került, egymás után négy szögletűgást is kiharcolt.

(Az első tíz perc szakmai érdekessége az volt, hogy — a két csapat játékában nyomát sem lehetett felfedezni szakmai elképzelésnek, tudatosságának! Különösen állt ez a győri középpályásokra. Póczik nem fogta Nyilasi, igaz, hogy Nyilasi sem fogta Póczikot, de ebből a győrieknek sokkal több gondjuk támadt. A hazaiak hátsó alakzata állandó váltásra kényyszerült, és mindig üresen maradt egy vendégszár... Beszorult az ETO, érezhető volt, hogy ha egyszer valamelyik FTC-támadó eljut a győri kapuig, csak rajta múlik: lesz-e gól!)

A 16. percben meg is szerette a vezetést a jobban játszó fővárosi együttes. Nyilasi a győri térfél közepén kapott labdát, a rosszul záró Hlgyvik és Szijártó között elpöccintette a labdát, aztán megkerülte az egymásnak ütköző győri játékosokat, tempóelőny szerzett, és a kiinduló Kovács mellett higgadtan helyezte a bal alsó sarokba.

(Ez volt az első kapura tartó lövés és Kovácsnak semmi esélye nem volt a hátrításra! De ennél az akciónál nem a befejezés volt az igazán „nagy szám”, hanem az a megoldás, amelylyel Nyilasi helyzetbe került. A kaputól vagy 25 méternyire úgy fordult a labdával, hogy őrzője ütközön a sörpögetővel, és egy pillanatra egymást akadályozták a mozgásban. A kosárlabdában ez általánosan alkalmazott támadási forma. Neve is van: mozgó elzárás. Néhány héttel ez előtt jó néhányszor bemutatták Európa sztárjai is a Budapesti Sportcsarnokban.)

A 22. percben akár növelhetette volna előnyét a Fradi. Nyilasi, Szabadi, Nyilasi adogatás után Nyilasi lövést Kovács estében lábbal háritotta. Egy perccel később Po-

(Ez volt az ETO első bajnokra emlékeztető akciója. Szélen indult támadás, két gyors csel, egy kiszámíthatatlan átadás... A befejezést egyszerűen nem lehetett elhárítani.)

Forró hangulat — egy-egy fizeneggyessel

Lendületesen támadott a Rába. Az 58. percben Hajszán a saját térfeléről indulva, hatalmas lendülettel vezette be a labdát a hátráló védők mellé a kapu előterébe, amikor a keresztező Judik teljesen szabályos becsúszó szereléssel mentett. Hajszán elesett, Divinyi pedig, nem kis meglepetésre, 11-esét itélt. A büntetőből Hannich élesen küldte a jobb alsó sarokba a labdát.

2-2

(Becsúszó szerelés ellenkező lábbal, amely előbb éri el a labdát, mint ahogy elakadna a csatár bokájában. Az ütközés és az esés ilyenkor elkerülhetetlen. De bármily furesa: a szabálykönyvben így van leírva a szabályos becsúszó szerelés!)

A 11-es tehát teljesen jogtalan volt! A Ferencváros játékosai tiltakoztak, Ebedli a győriek kispadjához rohant, mondott is valamit, a közönség pedig tüntetett.

A 63. percben Szabadi közepén kibújt a védők között, a kifutó Kovács mellett elgurította a labdát, amikor a kapus feleslegesen a csatár felé rugott. Szabadi elesett, a játékvezető 11-esét itélt. A büntetőt Nyilasi biztosan lökte a bal alsó sarokba.

3-2

(Az ETO által értékesített büntető után Divinyi megtorlatlanul hagyott néhány

nyilvánvalóan durva szabálytalanságot. Még azt is, hogy Ebedli otthagya újrakezdeni nem akaró társait, és lejöjjön a pályáról az edző kispadjára... Ezt a bírói megingást értette félre, ebből vont le helytelen következtetést Kovács kapus. Azt hitte, neki is szabad odarúgni, vagy így megijeszteni az ellenfelet. Drága árát fizetett érte!...)

A lendülettel kapura törő Magyar Szántó letáplálta, a játékvezető azonban továbbot intett. Elkeseredetten támadott a Rába és a 76. percben egyenlítősi alkalmat szalasztott el. Szabó ügyesen lefordult őrzőjéről, de lövést Zsiborás estében háritotta.

A 81. percben Koch kötött csomót a győri védőkre, aztán 14 m-es lövése a jobb oldali léccel tövéről Kovács kezébe pattant. Két perccel később már a másik kapu előtt alakult ki nagy gólszerzési lehetőség, de a Csonka által az alapponnal közeléből hátragurított labdát Szabó Zsiborásba lötte.

A hajrában pompás Buresa-gól

A 87. percben jobb oldali partdobás után a kapunak háttal álló Buresához került a labda. A győri középpályás egy remek testeselettel lefordult őrzőjéről, aztán ballal, 12 m-ről a jobb alsó sarokba küldte a győriek egyenlítő góliját.

3-3

(A játékosokat most már nem annyira az izmaik, mint inkább a szívük mozgatta a pályán. Az FTC-védők itt is lassú cselre, birkóznai akarásra számítottak. Ezért maradtak állva, mintegy megdermedve, Buresa finom, elegáns cselével. Ez volt a mérkőzés egyik legszebb alakítása!)

Ellentétes félidők

★ ★ ★ ★

Sok-sok év tapasztalatából tudjuk, hogy a rangadókra a papírformák nem érvényesek! Nincs tehát semmi rendkívüli abban, hogy Győrött, a támadójátékaról híres bajnokcsapat stadionjában — az FTC kezdett rohamozni... Úgyesen kihasználva a széleket és az ellenfél középpályás sorának gyengéit. Arra azonban már utólag is nehéz lenne magyarázatot találni: miért nem fogtak embert Póczikék?! Azt az FTC szurkolói is látták a mérkőzés előtt, hogy a hét közben a lábát fájlaló Hannich a mérkőzés előtt próbarúgásokat végzett, és csak ezek sikere után vállalta a játékot. No, de a többiek? Miért ácsorogtak, miből gondolták, hogy a hátvédnek újra és újra szerelni képezek a labdát emberfölényben rájuk vezető csatárokat?!

A középpályás sor évek óta a hazai gárda erőssége — támadásban. Jó labdákkal indítják az előretolt csatárokat, maguk is értenek a gólyár-

táshoz, de az emberfogáshoz, s különösen a sorakon már áttört támadónak az üldözéshez nemigen fülik a foguk. Annak ellenére sem, hogy emiatt már sok szidásban volt részüik, sőt hasonló okok miatt többször fizettek büntetést is.

Az első félidőben úgy tűnt, hogy az ellenállhatatlan szervező, irányító és szellemesen befejező Nyilasi vezérletével a Ferencváros lerohanja, szétzilálja ellenfelet. Hiába hangzott a lelátóról a figyelmeztetés: „Ébressz!”... A győriek képtelenek voltak erősíteni, mert itt most nem túlzott önbizalomról vagy könnyelműsködérről volt szó, hanem a pillanatnyi fizikai állapotok közötti különbségről. Hannich olykor bicseve, rengeteget futott, de mindig egy léttel később érkezett a labdához, ezért nem tudott szerelni, nem tudta azt birtokba venni. Buresa a pályán minden részén feltűnt, de állandóan légüres térben mozgott, mert Póczik alig állt a lábán. Mint a mérkőzés után edzője el-

Ebedli egyéni akciója — ezúttal a pályán kívül. A ferencvárosi középpályás a győri kispadhoz intéz beszédet

mondta, feltételezhetően a nagy meleg, a frontátvonulás volt rá ekkora hatással... Hogy ez mennyire így volt, az bebizonyosodott a 37. perctől kezdve, amikor Verebes lehozta a válogatott középpályást és Szepesit küldte be a helyére Nyilasi őrzésére. Pereről perere javult, egyre inkább magához tért a hazai gárda, hogy a szünet után hirtelen felgyorsuló, váratlan rohamával állva hagyja az eredmény őrzésére, az időhúzásra berendezkedni akaró ellenfélét.

A második 45 perc élesen különbözött az addig látottaktól. Mindazt, amit az elején a Ferencváros produkált, most a győriek mutatták be. Bátran változtatták a szárnyakat, gyors elfutásokkal a védelem mögé kerültek és egymás után teremtették helyzeteket.

Sajnos, a mérkőzés hajráját egyik csapat sem bírta kelendő erővel. Lassú, olykor vontatott lett a játék, s különösen a ferencvárosi támadók még a váratlan adódó kedvező helyzeteket sem tudták tovább folytatni, s az akciókat lövéssel befejezni. Zavarta a játék folyamatoságát néhány játékvezetői megingás is. De amikor úgy tűnt, hogy kicsúszik a kezéből a mérkőzés, Divinyi „erősített”, és néhány szigorú ítéletével megfékezte a játékosokat.

Nyilatkozatok

Novák Dezső: — Az volt a taktikánk, hogy pontos adogatásokkal birtokoljuk a labdát. Meghagytam, hogy a labda elvesztése esetén mindenki azonnal zárkózzon vissza a 16-os előtt, töljék be a réseket és hiúsítsák meg a győri játékosok betörési kísérleteit. A további taktikai elképzelésünk a gyors kontratámadásokra épült. Az első félidőben a csapatom azt nyújtotta, amit vártam, amit eddig az egész tavaszi idényben produkált. Irányítottuk a játékot, higgadtan, folyamatosan játszottunk, 2-0-ás vezetés után további helyzeteink voltak, amelyek kihasználásával végleg eldönthettük volna a mérkőzés sorsát. Szünetben felhívtam a játékosok figyelmét arra, hogy óvakodjanak az eredmény tartásától, és folytassák az első félidei játékot. Sajnos, nem ez történt, mert a második félidőben a ka-

1. Rába ETO	26	16	5	5	66-31	37
2. Bp. Honvéd	26	16	5	5	50-29	37
3. Ferencváros	26	16	4	6	67-43	36
4. Ú. Dózsa	26	12	6	8	40-35	30
5. Csepel	26	10	10	6	41-39	30
6. Vasas	26	11	6	9	52-43	28
7. Tatabánya	26	8	10	8	37-34	26
8. Zalaegerszeg	26	7	9	10	31-36	23
9. Diósgyőr	26	7	9	10	30-39	23
10. Debrecen	26	7	9	10	29-39	23
11. MTK-VM	26	9	5	12	36-48	23
12. Haladás	26	8	7	11	24-36	23
13. Pécs	26	7	7	12	37-45	21
14. Nyíregyháza	26	6	8	12	22-33	20
15. Videoton	26	8	3	15	39-42	19
16. Békéscsaba	26	5	7	14	35-64	17

A 26. FORDULÓ VÁLOGATOTTJA
Mező 7 (DMVSC) — Csonka 6 (Rába ETO), Turner 6 (MTK-VM), Sallai 7 (Ú. Dózsa), Brezniczky 7 (Pécsi MSC) — Sallai 7 (DMVSC), Nyilasi 8 (FTC), Borsó 7 (MTK-VM) — Farkas 7 (DMVSC), Kerekes 7 (DMVSC), Mészáros 7 (PMSC).
A forduló játékvezetője: Németh (*****)
Debreceni MVSC—Vasas
A MÁSODIK CSAPAT
Brünyi 7 (MTK-VM) — Királyvári 6 (Békéscsaba), Judik 6 (FTC), Valuch 7 (MTK-VM), Péter 7 (ZTE) — Hannich 6 (Rába ETO), Menyhart 8 (DMVSC), Seilyem 7 (DMVSC) — Kiss 6 (Vasas), Kisznyér 6 (Ú. Dózsa), Boda 7 (MTK-VM).

Borbély Pál
Havasréti Béla